

Κάλεσμα προς όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Κείμενο υπογραφών για το συνδικαλιστικό νόμο

19 Νοεμβρίου 2014

Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο αντιπροσωπεύουμε εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους (άνεργους και συνταξιούχους μέλη μας). Εκφράζουμε την απαίτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού μας και απαιτούμε να σταματήσει τώρα κάθε συζήτηση για το δικαίωμα της απεργίας και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Η επιχειρηματολογία της μεγαλοεργοδοσίας και της συγκυβέρνησης σε ένα συμπέρασμα μας οδηγεί. Θέλουν να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου στο εργατικό κίνημα, να αλυσοδέσουν την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα ώστε να εφαρμόζουν χωρίς αναταράξεις, κοινωνικές αντιδράσεις στην αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική και στην επιθετικότητα του κεφαλαίου που συνεχίζεται αμείωτα.

Είναι απαίτηση της μεγάλης εργοδοσίας η κατάργηση κάθε νομικού και συμβατικού εμποδίου, ο περιορισμός κάθε συνδικαλιστικού δικαιώματος με στόχο να απολύουν, να τρομοκρατούν κάθε εργαζόμενο που σηκώνει κεφάλι.

Είναι ενοχλητικός κάθε εργάτης, κάθε συνδικαλιστής, κάθε συνδικάτο που παλεύει και απαιτεί να μη ζουν οι εργάτες σαν σκλάβοι.

Διαισθάνονται ότι η όποια ανοχή – υπομονή των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων έχει τα όριά της και ενεργούν και προληπτικά και τρομοκρατικά ετοιμάζοντας το έδαφος με νέο συνδικαλιστικό νόμο, ώστε να δυσκολέψουν ακόμα περισσότερο τη συνδικαλιστική δράση.

Η επίθεση στο δικαίωμα της απεργίας και γενικότερα στη συνδικαλιστική δράση έρχεται χρόνια πίσω από όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν απ' αυτό τον τόπο. Το ταξικό εργατικό κίνημα αντιμετώπισε τις δυνάμεις του κεφαλαίου με φυλακίσεις, εξορίες, εκτελέσεις και ποτέ δεν παραιτήθηκε από την υπεράσπιση των κατακτήσεών του. Αντιμέτωπισε τον κυβερνητικό εργοδοτικό συνδικαλισμό σε όλες του τις αποχρώσεις. Αντιμέτωπισε και κατάργησε το νόμο Λάσκαρη, αποκάλυψε τις συνειδητές παραλείψεις του 1264 του ΠΑΣΟΚ (π.χ. εξαίρεση εφοπλιστών). Επέβαλε την κατάργηση του Άρθρου 4 του απεργοκτόνου Νόμου 1365/83. Αντιμετωπίσαμε και αποκαλύψαμε τι επιδίωκαν όλοι αυτοί που κόπτονται δήθεν για τη δουλειά των καταστημάτων και το κλείσιμο των δρόμων. Δεν είμαστε λοιπόν ούτε καινούργιοι, ούτε άπειροι. Ξέρουμε πολύ καλά γιατί κόπτονται.

Η ευαισθησία τόσο των εργοδοτών όσο και της κυβέρνησης για τον τρόπο που αποφασίζονται οι απεργίες είναι **υποκριτική** και τούτο γιατί:

- Στη χαλυβουργία του Μάνεση που οι αποφάσεις για απεργία παίρνονταν με 80% και πάνω συμμετοχή, ρίξαν τα ΜΑΤ πάνω στους εργάτες.
- Στους ναυτεργάτες που η απόφαση για απεργία ήταν με συντριπτική πλειοψηφία μέσα στα καράβια, τους επιστράτευσαν.
- Στους εργαζόμενους στο Μετρό που με συντριπτική πλειοψηφία αποφάσισαν απεργία, τους επιστράτευσαν.
- Στους εκπαιδευτικούς που και εκεί με συντριπτική πλειοψηφία αποφάσισαν απεργία, τους επιστράτευσαν.

Είναι φανερό ότι ο στόχος τους είναι το δικαίωμα στην απεργία και όχι ο τρόπος που αποφασίζεται. Με βιομηχανία δικαστικών αποφάσεων βγαίνουν παράνομες η πλειοψηφία των απεργιακών κινητοποιήσεων.

Επικαλούνται τις συνδικαλιστικές άδειες πρώτα από όλα για να στοχοποιήσουν συλλήβδην τα συνδικαλιστικά στελέχη – όπως λέει ο λαός κοντά στα ξερά καίγονται και τα χλωρά και δεύτερον για να δυσκολέψουν την επαφή των συνδικάτων με τα μέλη τους και τους άλλους εργαζόμενους. Ασφαλώς υπάρχουν περιπτώσεις που αξιοποιήθηκαν και αξιοποιούνται όχι για τα συμφέροντα των εργαζομένων. Αυτό όμως είναι ζήτημα των εργαζομένων να το λύσουν στις Γενικές Συνελεύσεις των Σωματείων τους και στις εκλογές. Επικαλούνται τη συμπεριφορά ορισμένων συνδικαλιστών του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, δικών τους παιδιών, και στηρίγματα αντιλαϊκών εξουσιών για να βάλουν στο γύψο τη συνδικαλιστική δράση.

Υπενθυμίζουμε ότι το ταμείο εργατικών στελεχών (εργατοπατέρων) δημιουργήμα των αστικών κομμάτων ήταν για να εξαγοράζουν και να έχουν στο χέρι μια σειρά συνδικαλιστές που έμπαιναν εμπόδιο στην ανάπτυξη των αγώνων των εργαζομένων.

Το ταξικό εργατικό κίνημα πολέμησε σταθερά αυτό το ταμείο μέχρι την κατάργησή του. Στον καθρέφτη τους να κοιτάζουν και θα βρουν αυτούς που ψάχνουν.

Δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Καλούμε τους εργαζόμενους να ορθώσουν ασπίδα προστασίας της συνδικαλιστικής δράσης και των κοινωνικών αγώνων. Να απαιτήσουμε τη διεύρυνση των συνδικαλιστικών ελευθεριών.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ.